

§§ 244—249 omhandler *Legemsangreb*. Den nugældende Straffelov følger her det System, at den i § 200 behandler den forsætlige Legemskrænkelse af laveste Art og saa i de senere Paragraffer graduerer Straffens Størrelse efter de uforsætlige eller endog hændelige Følger af denne Forbrydelse. Lovforslaget har i Hovedsagen taget Afstand fra dette System. Der opstilles vel ligesom i Straffeloven tre Grupper af Legemsangreb: Legemskrænkelse (§ 244), Legemsbeskadigelse (§ 245) og grov Legemsbeskadigelse (§ 246), men i Mod sætning til Straffeloven kræves det ved hver enkelt af disse, at Legemsangrebet skal være forvoldt forsætlig. Og for saa vidt der ved de to førstnævnte Grupper af forsætlig Legemsangreb tillægges visse uforsætlige Følger (Mishandling, betydeligere Skade eller Død) strafforhøjende Virkning, er dette altid betinget af, at Følgen kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom.

Efter § 244 straffes den, som over Vold mod eller paa anden Maade retstridig angriber en andens Legeme, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt, for Legemskrænkelse med Bøde eller Hæfte. Er den angrebne sagesløs eller en frugt-sommelig Kvinde, eller har Angrebet paa Grund af de benyttede Redskabers eller Midlers Art eller de Forhold, under hvilke det er udøvet, haft en særlig farlig Karakter, kan Straffen stige til Fængsel i 2 Aar. Har Mishandling fundet Sted, eller har Legemskrænkelsen haft en ikke helt forbi-gaaende Skade paa Legeme eller Helbred til Følge, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar og kan, hvis den har medført Døden eller grov Legemsbeskadigelse, stige til Fængsel i 6 Aar.

Efter § 245 straffes Legemsbeskadigelse (Skade paa Legeme eller Helbred) med Hæfte eller Fængsel indtil 3 Aar, under de skærpene Omstændigheder, som er nævnt i § 244, eller hvis Beskadigelsen har haft Døden til Følge, indtil Fængselsstraffens højeste Grad. Endelig fastsætter § 246 Fængsel ikke under 2 Aar eller Tugthus for grov Legemsbeskadigelse, der foreligger, hvis nogen tilføjer en anden en saadan Skade, at han mister eller lider væsentlig Forringelse af Syn, Hørelse, Taleevne eller Forplantnings-evne, at han bliver vanfør eller i høj Grad vansiret, at han enten for bestandig eller for lang ubestemt Tid bliver uskikket